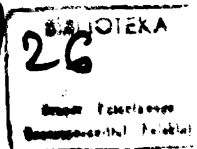

URZĄD PATENTOWY

A45c 13/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33530

Thomas Lamb

Nl 33b, 15/02

(New York, N. Y., Stany Zjednoczone Ameryki)

Uchwyt ręczny

Zgłoszono 18 października 1946 r.

Udzielono 4 października 1948 r.

Pierwszeństwo: 1 stycznia 1944 r. (Stany Zjednoczone Ameryki)

Wynalazek niniejszy dotyczy uchwytu ręcznego, nadającego się do zastosowania do różnych przedmiotów podnoszonych lub przesuwanych.

Uchwyt według wynalazku jest wykonany tak, że przylega do ręki i posiada wygodne powierzchnie uchwytowe, co powoduje równomierny rozkład nacisku, a przez to zmniejsza wysiłek i zmęczenie.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok z góry uchwytu, fig. 2 — widok boczny, fig. 3 — widok od dołu i fig. 4 — widok części przedniej.

Uchwyt właściwy 1 posiada na przednim i tylnym końcu dwie części 2 i 3 z otworami 4 i 5 do połączenia uchwytu z przedmiotem przenoszonym. Ukształtowanie tych skierowanych ku dołowi części

łączących nie jest zasadniczą cechą wynalazku. Dlatego, w celu odróżnienia uchwytu właściwego od części, łączących go z przedmiotem, na rysunku zaznaczone są kropkowane i kreskowane linie 6 i 7, które go w przybliżeniu oddzielają od tych części.

Według wynalazku oś uchwytu jest pochylona w stosunku do powierzchni, do której uchwyt jest przymocowany, a która w wykonaniu przedstawionym na rysunku jest płaszczyzną poziomą, przechodzącą przez otwory 4 i 5. Można przyjąć, że oś uchwytu stanowi kropkowana i kreskowana linia 8, styczna do zagłębień 9 i 10, wykonanych odpowiednio do położenia małego i środkowego palca ręki. Kąt pomiędzy osią w ten sposób ustaloną a płaszczyzną przedmiotu wynosi od 10° — 20° .

a najlepiej około 15° . Kąt ten jest dobrany odpowiednio do ułożenia stawów palców i długości palców w położeniu, gdy ręka obejmuje dowolny drążek, a przegub tworzy jedną linię z przedramieniem.

Górna powierzchnia 11 uchwytu jest lekko wypukła odpowiednio do wklęsłej powierzchni dłoni. Powierzchnia ta jest rozdzielona na swym przednim końcu żebrami 12 w kształcie klina i przechodzi w powierzchnie 13 i 14, zakrzywione ku dołowi. Z powierzchniami tymi styka się kciuk i palec wskazujący. Poniżej części końcowych powierzchni 13 i 14 znajduje się zakrzywiona poprzeczna powierzchnia 15 o kształcie mniej więcej stożkowym, która stanowi powierzchnię oporową dla palca wskazującego. Powierzchnia 15 jest oddzielona od powierzchni 13 i 14 ostrzymi liniami granicznymi 16 i 17. Od strony części łączącej 2 powierzchnia 15 przechodzi w zakrzywioną ku dołowi powierzchnię 15'.

Poniżej powierzchni 11 uchwyt posiada lekko zakrzywione wypukłe boczne powierzchnie 18 i 19, które zakrzywiają się do wewnątrz i łączą się, tworząc dolną powierzchnię 20 posiadającą zagłębienia 9 i 10.

Z powierzchniami 18, 19 i 20 styka się dłoń i trzy ostatnie palce, przy czym środkowy palec styka się z zagłębieniem 9, a mały palec z zagłębieniem 10. Powierzchnie 18 i 19 są oddzielone od powierzchni 11 krawędziami 21 i 22, ciągnącymi się w przód ku dołowi i oddzielającymi również powierzchnie 18 i 19 od powierzchni 13 i 14. Krawędzie 21 i 22 zakrzywiają się ku środkowi i łączą się pod spodem uchwytu, oddzielając tym sposobem poprzeczną powierzchnię 15 od powierzchni dolnych.

Wzmiankowane poprzednio zebro 12 w kształcie klina posiada umieszczone przeciwległe nośne powierzchnie 23 i 24 zakrzywione na zewnątrz i przechodzące na zewnątrz i w dół w powierzchnie 13

i 14. Powierzchnie 23 i 24 służą jako powierzchnie czynne przy ruchu obrotowym i skręcającym, uniemożliwiając w ten sposób poślizg.

Uchwyt według wynalazku jest przystosowany do użycia prawą i lewą ręką, gdyż czynne powierzchnie uchwytowe są rozmieszczone symetrycznie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Uchwyt ręczny, znamieny tym, że posiada górną lekko wypukłą powierzchnię (11), rozdzieloną na swym przednim końcu żebrami (12), wskutek czego tworzą się dwie powierzchnie (13) i (14), zakrzywione do przodu ku dołowi i przechodzące w dolnej części w powierzchnię (15), oddzieloną od powierzchni (13 i 14) ostrzymi krawędziami, przy czym zebro (12) posiada przeciwległe umieszczone powierzchnie nośne (23, 24) zakrzywione na zewnątrz i w dół i przechodzące w wyżej wymienione powierzchnie (13 i 14).
2. Uchwyt ręczny według zastrz. 1, znamieny tym, że posiada powierzchnie boczne (18 i 19), łagodnie zakrzywione, które są oddzielone od powierzchni (13, 14) krawędziami (21, 22) ciągnącymi się w przód ku dołowi, i które łącząc się tworzą powierzchnię dolną (20), oddzieloną od powierzchni poprzecznych grzbietem z krawędziami (21, 22).
3. Uchwyt ręczny według zastrz. 1, 2, znamieny tym, że jego oś styczna do zagłębień (9, 10) tworzy kąt 10° — 20° z płaszczyzną przedmiotu, do którego uchwyt jest przymocowany.

Thomas Lamb

Zastępca: inż. W. Zakrzewski
rzecznik patentowy

Fig. 1.

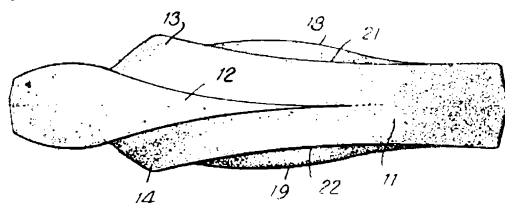

Fig. 2.

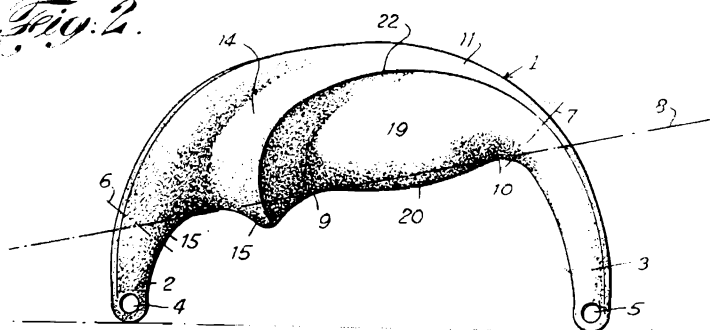

Fig. 3.

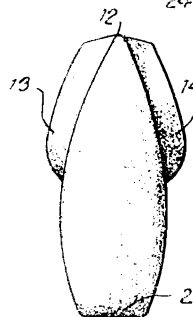
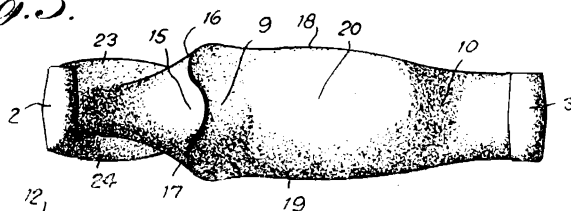

Fig. 4.

